

II Księga Kronik

Rozdział 27

Panowanie Jotama

1. Jotam miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował szesnaście lat w Jeruzalemie. Jego matka miała na imię Jerusza, a była córką Sadoka. 2. Czynił on to, co prawe w oczach Pana, zupełnie tak samo, jak czynił Uzzjasz, jego ojciec, tylko że nie wtargnął do przybytku Pana. A lud był nadal zepsuty. 3. On zaś zbudował górną bramę świątyni Pańskiej, dokonał też wielu robót budowlanych przy murze Ofelu, 4. Wznosił grody na pogórzu judzkim, a w lasach budował zamki i baszty. 5. On to prowadził wojnę z królem Ammonitów, których zwyciężył, tak że w owym roku złożyli mu Ammonici sto talentów srebra okupu i dziesięć tysięcy korców pszenicy, i dziesięć tysięcy korców jęczmienia. Tyle też płacili mu Ammonici w roku następnym i w roku trzecim. 6. Jotam doszedł do takiej potęgi dlatego, że trwał na właściwej drodze przed Panem, swoim Bogiem. 7. Pozostałe zaś sprawy Jotama i wszystkie jego wojny, i całe jego postępowanie, są oto opisane w Księdze Królów Izraelskich i Judzkich. 8. Miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował szesnaście lat w Jeruzalemie. 9. I zasnął Jotam ze swoimi ojcami, i pochowano go w Mieście Dawida, władzę królewską zaś po nim objął Achaz, jego syn.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01